

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 394/2010-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. októbra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť J. T., P., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 94/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. T. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. októbra 2010 doručená sťažnosť J. T., P. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 94/2010.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka 27. marca 2009 podala okresnému súdu návrh na začatie konania, ktorým sa domáhala zaplatenia sumy 46 728,18 € od odporcu v 1. a 2. rade, a navrhla okresnému súdu vo veci rozhodnúť platobným rozkazom. Konanie o návrhu sťažovateľky bolo pôvodne vedené pod sp. zn. 19 Rob 150/2009, v súčasnosti je vedené pod sp. zn. 25 C 94/2010.

Sťažovateľka v návrhu na začatie konania zároveň požiadala o priznanie oslobodenia od platenia súdneho poplatku.

Okresný súd uznesením č. k. 25 C 94/2010-29 z 2. septembra 2010 priznal sťažovateľke oslobodenie od súdnych poplatkov vo výške 90 %. Proti tomuto uzneseniu sťažovateľka 22. septembra 2010 podala odvolanie.

Sťažovateľka 18. augusta 2010 podala sťažnosť na prieťahy v konaní, ktorá bola vybavená listom predsedníčky okresného súdu sp. zn. 1 SprO 1282/2010 z 3. septembra 2010. Predsedníčka okresného súdu sťažovateľke oznámila, že ňou navrhované vydanie platobného rozkazu sa zdržalo kvôli vykonávanému šetreniu o osobných, zárobkových a majetkových pomeroch sťažovateľky na účely rozhodnutia o jej žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Na základe takto odôvodnenej sťažnosti sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd svojím rozhodnutím vyslovil porušenie ňou označeného základného práva postupom okresného súdu a priznal jej finančné zadosťučinenie v sume 10 000 €.

Sťažovateľka zároveň požiadala ústavný súd o ustanovenie advokáta na konanie pred ústavným súdom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05).

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky a skúmal či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Sťažovateľka namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 94/2010.

Ústavný súd poukazuje na svoju judikatúru, z ktorej vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, IV. ÚS 221/05). V prípade, keď ústavný súd zistil, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovел (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, IV. ÚS 221/05).

Ústavný súd konštatuje, že od 27. marca 2009, keď bol okresnému súdu doručený návrh na začatie súdneho konania spolu so žiadosťou o oslobodenie od súdnych poplatkov, do 2. septembra 2010, keď okresný súd prvýkrát o tejto žiadosti sťažovateľky rozhodol, uplynulo dlhé obdobie. Uvedené však nie je možné hodnotiť ako taký prietah v konaní, ktorý by mohol viesť k porušeniu označeného základného práva sťažovateľky.

Nečinnosťou okresného súdu v uvedenom období nemohli byť dotknuté označené práva sťažovateľky, keďže v tomto období okresný súd nemohol vo veci meritórne konať práve pre postup súdu, ktorým zabezpečoval podklady súvisiace s rozhodovaním o žiadosti sťažovateľky o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Sťažovateľka doručila sťažnosť ústavnému súdu 11. októbra 2010, teda potom ako okresný súd už rozhodol o jej žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov, z čoho vyplýva, že nečinnosť okresného súdu pri rozhodovaní o oslobodení od súdnych poplatkov už v čase doručenia sťažnosti netrvala.

Ústavný súd poukazuje na to, že vzhľadom na sťažovateľkou podané odvolanie proti uzneseniu okresného súdu o čiastočnom priznaní oslobodenia vo veci naďalej nebudú splnené podmienky na jej meritórne prerokovanie až do rozhodnutia o odvolaní sťažovateľky, resp. až do zaplatenia súdneho poplatku sťažovateľkou.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. októbra 2010